

26. 03. 2017. – 4. KORIZMENA

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- Ponedjeljak: - Sveti Ivan Damašćanski
- Utorak: - Sveti Rupert
- Srijeda: - Sveti Bertold
- Četvrtak: - Sveti Leonardo Murialdo
- Petak: - Sveti Benjamin
- Subota: - Sveti Hugo

Prizna 8,00s.:

Cesarica : 9 sati Ana Bačić Tomina

L. Šug.: 11,30 sati Luka, Šime i Milka Devčić

Utorak -- Vjeronauk za prvopričesnike, i
susret roditelja prvopričesnika u 8,00 ujutro.

Na 3. korizmenu nedjelju za BiH skupilo se po
župama: Karlobag 484,35 kn; Cesarica 80,00 kn;
L. Šugarje 257,00 kn i Prizna 100 kn

Pobožnost križnog puta utorak i petak

U Karlobagu u 17 sati

Lukovo Šugarje u petak 15 sati

**U kapelici Sv. Nikole – Barić Draga
danas na 4. korizmenu nedjelju (26. 03.
2017.) u 15 sati poslije podne bit će
blagoslov novih postaja križnog puta.**

*Nakon blagoslova križnih postaja, bit će
pobožnost križnog puta i SVETA MISA.*

-Izdaje: Župa sv. Karla Bor. Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

26. 03. 2017. – 4. KORIZMENA

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 27. OŽUJKA

19,00 sati Stipe i Anica Vrban,
te blagoslov u obitelji

Utorak, 28. OŽUJKA

19,00 sati Marta i Milan Miletić

Srijeda, 29. OŽUJKA

19,00 sati

Četvrtak, 30. OŽUJKA

19,00 sati

Petak, 31. OŽUJKA

19,00 sati Niko Gazić;
Ante i Milka Gazić

Subota, 01. TRAVNJA

19,00 sati

02. 04. 2017. – 5. KORIZMENA

Prizna 8,00s.: Jure Matijević i Lucija Kovač

Cesarica : 9 sati Nikola Vrban

L. Šug.: 11,30 sati Za sve pok. ob. Jelić(Grge)

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te

župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna

Kapucinski samostan

Kapucinska 1, Karlobag

tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

02. 04. 2017.

God. VII., br. 286.

**"Ode, umije se pa se vrati gledajući."
(Iv 9, 1-41)**

Gospodin je pastir moj: ni u čem ja ne oskudijevam.

Gospodin je pastir moj:
ni u čem ja ne oskudijevam;
na poljanama zelenim
on mi daje odmora.
Na vrutke me tihane vodi
i krijepi dušu moju.

Stazama pravim on me upravlja
radi imena svojega.
Pa da mi je i dolinom smrti proći,
zla se ne bojim jer si ti sa mnom.
Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni.

Trpezu preda mnom prostireš
na oči dušmanima mojim.
Uljem mi glavu mažeš,
čaša se moja prelijeva.

Dobrota i milost pratiti će mene
sve dane života moga.
U Gospodnjem ću domu prebivati
kroz dane mnoge.

Homilija za 4. Korizmenu nedjelju

Gospodin gleda što je u srcu. Po tome je „kriteriju“ izabrao Davida za židovskoga kralja, a po istom je kriteriju vratio vid čovjeku koji je bio slijep od rođenja. Biti odabran – osnova je i današnjih čitanja. Biti dostojan imati udjela u slavi nebeskoj cilj je našega života, života svakog kršćanina. Gospodnja su mjerila drugačija od ljudskih. Zato Davidov otac Jišaj nije ni slutio da će, uljem iz roga nebeskoga, Samuel pomazati upravo njegovog najmlađeg sina, a ne najstarijega Eliaba, niti kojega drugog od Jišajeve sedmorice nasljednika. Duh Gospodnji spustio se na Davida (hebr. ljubimac), najmlađega od braće, pastira kojega je, zbog iznimnoga glazbenog talenta i vojničkih vrlina k sebi na dvor pozvao kralj Šaul. David se isticao hrabrošću i odvažnošću, osobito u borbi s Filistejcima čiji je najveći adut bio Golijat, i od čije je ruke poginuo sam Šaul. Kasnije je David postao judejskim kraljem, a kasnije i kraljem cijeloga Izraela, stvorivši od 12 plemenskih skupina jedinstven izraelski narod. Osvojio je Jeruzalem i od njega stvorio političko, vojno i vjersko središte. Premda je imao mnogo ljudskih mana (sebičnost, senzualnost, okrutnost), uvijek je ostao vjeran svome Jahvi, kajući se za sva nedjela, osobito ono koje ga je najviše morilo: da bi se domogao Bat-Šebe, lijepe žene vojskovođe Urije, poslao ga je u najžešće bitke, gdje mu je smrt bila gotovo zajamčena. Oženio se njegovom ženom i dobio sina Salomona, svoga nasljednika poznatoga po iznimnoj mudrosti. Davidu pokajniku pripisuje se mnoštvo starozavjetnih psalama, a njegovu sinu Pjesma nad pjesmama, najljepši epitalam u povijesti književnosti, prepun simbolike i kršćanske metaforike.

Gospodnji su, dakle, parametri drugačiji od ljudskih. Upravo je zato slijepac iz današnjega evanđelja, u mraku od rođenja, ugledao svjetlo dana. Baš on odabran je da se na njemu očituju djela Gospodnja, kako Isus kaže učenicima. Za njegovu sljepoću ne treba kriviti ni njega, ni njegove roditelje, ni grijehe predaka, ni krivi genetski kod. Bio je slijep da bi, kad je progledao, u tome činu prepoznao Sina Čovječjega i Njegova veličanstvena djela, što se nije ustručavao objaviti ni farizejima ni ostalim skepticima koji su već

otprije „puhali“ na ovoga čudotvorca. Gospodnji su puti neobični, Bog ima svoju „pedagogiju“, On zna zašto je ovaj čovjek godinama živio kao prosjak, u mraku, i kolika je zapravo bila mala cijena te žrtve s obzirom na nagradu koja je uslijedila.

Sve što Pomazanik dotakne pretvara se u lijek, tako je i obična zemlja od koje je Isus napravio kal bila ljekovita za spuštene kapke ovog Odabranika. Ispravši oči u Siloamu, slijepac je prvi put ugledao svijet prepun boja, kao šareni kaleidoskop od kojega svjetlo stvara čudesnu napravicu.

Mnogi su od nas slijepi kod zdravih očiju, mnogi ne priznaju djela Gospodnja očitovana u najnevjerojatnim trenucima, mnogi čuda znanstveno elaboriraju, tražeći uporišta u matematičkim, fizikalnim, kemijskim zakonima, formulama, procesima... Slijepi su jer takvima žele ostati.

Uostalom, znamo da sljepoća ima i prednosti: živiš u svome svijetu koji si sam kreirao, nitko u nj ne zadire, sebično ga čuvaš za sebe, ne čuješ ni dobro ni zlo, pošteđen si mnogih užasa, ne znaš boju krvi niti znaš kako izgledaju tužne oči nesretnika. Mnogi ostaju u svojoj sljepoći ne želeći progledati i zaviriti u same sebe, napraviti poštenu introspekciju i suočiti se sa svojim grijesima i slabostima. Slijepi su i svi koji su, u ime Gospodnje, isključivi: tako se farizeji pozivaju na Mojsija, a Sina Božjega odbacuju. Koliko li se samo ratova vodilo pod zastavom Gotfrida Bujonskoga, križarskoga vođe, ili kakvog drugog ratnika koji je pod zastavom „pro fide“ sijao smrt...? Tko želi vidjeti, može progledati. Pomazan uljem iz roga Gospodnjega i kalom načinjenim od ruke Njegova milosrdnoga Sina – može postati Dijete Svjetla.

GRIJESI KAO KAMENJE Dva su muškarca posjetila svetog čovjeka želeći ga upita za savjet. „Sagriješili smo i savjest nam je uznemirena. Možeš li nam reći što nam je čini kako bi nam bilo oprošteno i kako više ne bismo griješili?“, upitaše ga. „Kažite mi svoje grijehe“, reče im sve čovjek. „Učinio sam veliki grijeh“, odgovori prvi muškarac. „A ?“, upita sve čovjek drugog

muškarca. „O“, odgovori ovaj, „ja sam počinio više loših stvari, ali su tako male da jednostavno nisu zamjetljive“. Pobožni je čovjek dugo razmišljao. „Evo što morate napraviti“, konačno reče. „Pođite i za svaki grijeh koji ste počinili donesite kamen.“ Muškarci su otišli. Prvi se brzo vratio s iznimno teškim kamenom, tako teškim da ga je jedva nosio. Stavi ga pred svetog čovjeka. Nakon dugog vremena stiže drugi muškarac noseći bez napora vreću kamenčića. I on ih stavi pred svetog čovjeka. „Sada“, reče sveti čovjek, „uzmite kamenje i vratite ga tamo odakle ste ga uzeli.“ Prvi muškarac uze svoj kamen i vrati ga na mjesto odakle ga je uzeo. Drugi se sjeti mjesta gdje je uzeo tek nekoliko kamenčića, a odakle je uzeo ostale nije se mogao sjetiti. Vрати se za nekoliko trenutaka i reče da mu je ta zadaća preteška. „Moraš znati, sinko moj, da su grijesi kao kamenje. Što je čovjek teže sagriješio, to dublje shvaća težinu grijeha, a kad se iskreno kaje, tada mu je oprošteno. Ako čovjek ponavlja manje grijehe, ne osjeća posebnu krivnju pa mu zato nije žao i ostaje grešnik. Sada vidiš koliko je doista važno kloniti se kako malih tako i velikih grijeha.“

U BOLNICI

Liječnik veli svećeniku:

Velečasni, molite se za me Bogu da ne odem u pakao. – Hoću!

A vi učinite sve da ne odem Bogu na račun!

OTKRIĆE

Ulazi čovjek u bolnicu i vidi kako dvojica doktora izbacuju pacijenta iz bolnice, pa reče:

Zašto izbacujete jadnog čovjeka?

Oni mu odgovore: Osam godina ga liječimo od žutice, a on nam tek danas kaže da je Kinez.